

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 11C/159/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714214445
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Petreás
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6714214445.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Jánom Petreásom, v právnej veci žalobkyne E. M., rod. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E..S..Š. XXX/XX, XXX XX C., občianky SR, zastúpenej advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s.r.o. so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47234466, proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35807598, o zaplatenie 1.686,20 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Bratislava je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni E. M. 1.686,20 Eur s 8,05% úrokmi z omeškania ročne zo sumy 1.686,20 Eur od 23.10.2014 do zaplatenia, všetko do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

Žalovaná POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Bratislava je p o v i n n á nahradiť žalobkyni E. M. trovy konania vo výške 638,75 Eur do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku na účet právneho zástupcu žalobkyne advokátskej kancelárie JUDr. Peter Rybár, s.r.o. Košice, vedený pod č. 520700-4202633015/8360.

odôvodnenie:

Žalobkyňa žalobou podanou dňa 8.10.2014 prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadala zaviazať žalovanú na zaplatenie 1.686,20 Eur s 8,05% úrokmi z omeškania ročne zo sumy 1.686,20 Eur od 7.10.2014 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Žalobkyňa žalobu odôvodnila tým, že Zmluvou o úvere č. 6114476 uzavretej medzi účastníkmi konania dňa 21.9.2007 došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov žalobkyni zo strany žalovaného vo výške 331,94 Eur (t.j. 10.000,- Sk). Odplata v zmluve bola dohodnutá na sumu 321,32 Eur (t.j. 9.680,- Sk) označená ako „príslušný poplatok“, ktorú sa zaviazala žalobkyňa zaplatiť v 12. mesačných splátkach počnúc dňom 20.10.2007. Žalobkyňa použila poskytnutý úver na osobné potreby. Ročný úrok predstavuje viac ako 96%.

Právny zástupca žalobkyne poukázal na ustanovenie § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

Podľa § 53 ods.4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neprijateľné.

Podľa § 54 ods.2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 37 ods.1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Právny zástupca žalobkyne v žalobe ďalej uviedol, že vzhľadom na povahu a obsah uzavretej zmluvy, je zrejmé, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, nakoľko žalobca pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje väčšie množstvo ustanovení, ktoré možno kvalifikovať ako neprijateľné zmluvné podmienky a ustanovení, ktoré sú v rozpore so zákonom a dobrými mravmi. Najrozpornejšími ustanoveniami, ktoré sú v zrejmom a hrubom rozpore so zákonom a dobrými mravmi sú ustanovenia týkajúce sa odplaty za poskytnutý úver.

Právny zástupca žalobkyne poukázal na to, že podľa § 4 ods.2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa právneho zástupcu žalobkyne, z citovaného znenia zákona vyplýva, že pre absenciu podstatných obligatórnych náležitostí v úverovej zmluve, a to ročnej percentuálnej miery nákladov, mal žalovaný nárok len na vrátenie ním poskytnutej istiny - pôžičky vo výške 331,94 Eur. Preto aj v prípade, ak by súd nepovažoval dohodu o odplate za neplatný právny úkon, nemal žalovaný nárok na úroky a poplatky v zmluve označené ako odplata.

Žalobkyňa uvedením do omylu zo strany žalovaného uhradila na jeho účet sumu vo výške 2.140,64 Eur, to znamená o 1.808,70 Eur viac, než mal žalovaný nárok. V rozsahu sumy 1.808,70 Eur tak došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného. Žalobkyňa si týmto návrhom na začatie konania uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.686,20 Eur, ktorá suma pozostáva zo splátky uhradenej žalobkyňou na účet žalovaného dňa 11.10.2010 a splátkou zo dňa 18.4.2011.

Žalovaný sa k žalobe vyjadril vyjadrením zo dňa 3.11.2014, ktoré bolo súdu doručené 12.11.2014. Vo vyjadrení uviedol, že žalovaný je toho názoru, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú ustanovuje zákon. Žalobca plnil na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, predmetná zmluva o úvere nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie zo zmluvy o úvere nikdy neodpadol (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, zrušeniu zmluvy a podobne) a majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov. Žalovaný je toho názoru, že čo sa týka rozhodovania súdu, či žalovaný mal alebo nemal nárok na plnenie zo zmluvy o úvere č. 6114476, ako aj otázka platnosti jednotlivých zmluvných podmienok, je tu prekážka veci už rozhodnutej. Legitimosťou všetkých zmluvných podmienok v zmluve o úvere č. 6114476 ako celku, sa už prejudiciálne zaoberal v rozhodcovskom konaní Stály rozhodcovský súd v Bratislave. Žalovaný má za to, že v danom prípade ide jednoznačne o res iudicata, ktorá predstavuje závažný nedostatok podmienky konania, na ktorú má súd v akomkoľvek štádiu konania povinnosť prihliadnuť a rozhodnúť o zastavení takéhoto konania. Žalobkyňa bola v konaní o plnenie zo zmluvy o úvere č. 6114476 zaviazaná, právoplatným a vykonateľným rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., a to rozsudkom sp.zn. SR 07086/08. Rozhodcovský súd v právoplatnom a vykonateľnom rozsudku uznal nárok žalovaného na poplatok, úroky z omeškania, ako aj zákonné úroky a žalobkyňu zaviazal na plnenie. Takéto plnenie nemožno podľa názoru žalovaného považovať za bezdôvodné obohatenie v zmysle ustanovenia § 451 Občianskeho zákonníka. Žalovaný má za to, že k bezdôvodnému obohateniu nedošlo a akýkoľvek nárok na jeho vydanie podlieha zákonnej objektívnej premlčacej trojročnej lehote. Podľa žalovaného uzavretá úverová zmluva nemá charakter spotrebiteľskej zmluvy a teda nejde o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, z čoho logicky vyplýva, že takáto zmluva nemusí obsahovať údaj RPMN. Vydania bezdôvodného obohatenia sa žalobkyňa môže domáhať v subjektívnej 2-ročnej lehote, teda od okamihu, keď sa o bezdôvodnom obohatení dozvedela. Žalovaný má za to, že táto lehota žalobkyňi už márne uplynula. Žalovaný poukazuje na to, že požadovaný nárok žalobkyne sa stal premlčaný v objektívnej premlčacej lehote dňa 18.4.2014. Žalobkyňa sa so žalobou o zaplatenie obrátila na súd až dňa 8.10.2014.

Žalovaný vzniesol aj námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Zvolen, ktorú odôvodnil tým, že podľa ustanovenia § 84 O.s.p., ktorý upravuje všeobecnú miestnu príslušnosť súdu, na konanie je príslušný všeobecný súd účastníka, proti ktorému nárok smeruje (odporca), ak nie je ustanovené inak. Žalovaný je presvedčený, že sa nejedná o prípad, na ktorý by sa mali vzťahovať iné ustanovenia príslušného zákona, teda nie je daný žiadny predpoklad, ktorý by zakladal osobitnú miestnu príslušnosť v zmysle § 88 O.s.p. a takisto na daný prípad nemožno vzťahovať ani ustanovenie § 87 O.s.p.

Podľa žalovaného je v zmysle ustanovenia § 85 ods.2 na prejednanie veci miestne príslušný súd, v obvode ktorého má právnická osoba svoje sídlo.

Neušlo pozornosti Okresného súdu Zvolen, že Krajský súd Bratislava už v podobných veciach viackrát rozhodol, že miestne príslušný je Okresný súd Zvolen, lebo sa jedná o spotrebiteľský spor.

Preto Okresný súd Zvolen uznesením č.k. 11C/159/2014-27 zo dňa 12.1.2015 rozhodol tak, že námietka miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Zvolen vznesená žalovaným je nedôvodná. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 4.2.2015. Súd pri svojom rozhodnutí vychádzal z ustanovenia § 87 písm. f) O.s.p., podľa ktorého popri všeobecnom súde odporcu je na konanie príslušný aj súd, v obvode ktorého má bydlisko spotrebiteľ, ak ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy.

Podľa § 52 ods.3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa názoru súdu uzavretá zmluva o úvere zo dňa 19.9.2007 je spotrebiteľskou zmluvou.

Právny zástupca žalobkyne vo svojom vyjadrení zo dňa 19.3.2015 uviedol, že žalovaný vo svojom vyjadrení poukázal na to, že na plnenie z predmetnej zmluvy bola žalobkyňa zaviazaná okrem iného právoplatným a vykonateľným rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. SR 07086/08 zo dňa 31.7.2008. Z prehľadu splátok a pokút je nepochybné, že žalobkyňa uhrádzala dobrovoľné splátky na účet žalovaného už pred vydaním rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. SR 07086/08 zo dňa 31.7.2008. Žalobkyňa nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že plnila na základe rozhodcovského rozsudku. Ďalej poukázal na to, že rozhodcovská doložka v znení ako je formulovaná Všeobecných obchodných podmienkach poskytnutia úveru je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Z toho dôvodu rozhodcovský rozsudok vydaný na základe takejto neprijateľnej zmluvnej podmienky znevýhodňujúcej spotrebiteľa je potrebné posúdiť ako akt ničotný - paakt. Do pozornosti súdu predložil Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4MCdo/6/2012, sp.zn. 6MCdo/9/2012 a sp.zn. 6MCdo/14/2012. V týchto uzneseniach Najvyšší súd SR zaujal stanovisko, že v prípade, ak exekučným titulom má byť rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktorý nemal právomoc na jeho vydanie, považuje právna teória i súdna prax takéto rozhodnutie za zdanlivé, ničotné (nulitné - paakt), teda z právneho hľadiska za neexistujúce a nikoho nezaväzujúce. Obdobné dôsledky treba priznať aj rozhodnutiu iného orgánu, ak tento orgán nemal právomoc ho vydať, pokiaľ to právna úprava nevylučuje. Rozhodnutie postihnuté nedostatkom právomoci orgánu, ktorý ho vydal, tak nie je spôsobilé ani založiť prekážku res iudicata. Rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá, alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie, či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť rozhodcovského rozsudku v zmysle jeho nezáväznosti.

Z uznesenia Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 25/2014-11 vyplýva, že právoplatný rozhodcovský rozsudok na plnenie predstavuje prekážku rozsúdenej veci v konaní o určenie, nie však rozsudok založený na neprijateľnej rozhodcovskej doložke.

Právny zástupca žalobkyne ďalej uviedol, že predmetnú úverovú zmluvu treba považovať za bezúročnú a bez poplatkov s prihliadnutím na chýbajúci údaj o výške ročnej percentuálnej miery nákladov. Zároveň odplatu požadovanú žalovaným je potrebné považovať za rozpornú tak so zákonom ako aj s dobrými mravmi, v čoho dôsledku je nutné hodnotiť dojednania predmetnej zmluvy v časti týkajúcej sa odplaty

za neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Žalovaný mal teda v zmysle uvedeného nárok len na vrátenie ním poskytnutého plnenia žalobkyňa, a to sumy vo výške 331,94 Eur. Žalobkyňa však uhradila na účet žalovaného podľa zmluvy sumu, ktorá prevyšovala sumu, ktorú nadobudla žalobkyňa od žalovaného na základe poskytnutého spotrebiteľského úveru. Preto si žalobkyňa nárokuje vrátenie sumy 1.696,20 Eur, ktorú žalovaný od nej prijal na základe neplatného ustanovenia zmluvy o úvere.

K námietke premlčania vznesenej žalovaným poukázal na ustanovenie § 107 ods.2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

V prípade bezdôvodného obohatenia môže ísť o obohatenie nedbanlivostné alebo úmyselné; v prejednávacom prípade ide podľa názoru žalobcu o úmyselné bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, čo žalobkyňa odôvodňuje nasledovne: Z výpisu z obchodného registra vyplýva, od ktorého dátumu žalovaný aktívne podniká v oblasti poskytovania úverov, t.j. od 14.3.2001. Zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platný a účinný od 1.10.2001 už od jeho prvej účinnosti obsahoval povinnosť uvedenú v § 4 písm. g) uvádzať ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Predmetná zmluva bola uzavretá 21.9.2007, to znamená po takmer 6 rokoch podnikania v oblasti poskytovania úverov, kedy po celý čas platila zákonná nevyvrátiteľná fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti v prípade absencie RPMN. To, že dlhodobé ignorovanie zákonnej povinnosti uvádzať ročnú percentuálnu mieru nákladov je nevyhnutné hodnotiť ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu bolo potvrdené rôznymi senátmi Krajského súdu v Prešove, a to rozhodnutiami vo veciach sp.zn. 7Co/84/2011, 3Co/178/2013, 3Co/89/2011. Uvedené potvrdil aj Krajský súd v Žiline vo svojom rozhodnutí vo veci vedenej pod sp.zn. 9Co/648/2013, kde okrem iného uviedol, že súd navyše poukázal na to, že zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú zo strany veriteľa ako podnikajúceho subjektu predkladané dlžníkom vedome, preto keď napokon dôjde k právnomu hodnoteniu, že došlo k bezdôvodnému obohateniu veriteľa plnením dlžníka, ide zo strany veriteľa o úmyselne získané bezdôvodné obohatenie, na ktoré sa viaže výhradne objektívna desaťročná premlčacia doba, ktorá v čase podania návrhu neuplynula.

Z toho istého dôvodu poukázal právny zástupca žalobkyne na rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica, uznesenia sp.zn. 13C/481/2013-54 zo dňa 1.4.2014, rozsudku Okresného súdu Košice II. sp.zn. 18C/23/2014-82 zo dňa 22.10.2014, Okresného súdu Dolný Kubín, rozsudku sp.zn. 6C/54/2014-91 zo dňa 10.12.2014, ako aj na ďalšie podobné rozhodnutia.

Žalovaný ospravedlnil neúčast' svojho zástupcu na pojednávaní dňa 16.7.2015 písomným podaním zo dňa 14.7.2015. Žiadal rozhodnúť v jeho neprítomnosti.

Žalobkyňa a jej právny zástupca sa na pojednávanie dostavili riadne a včas.

Súd preto vec prejednal a vo veci rozhodol v neprítomnosti zástupcu žalovaného podľa § 101 ods.2 O.s.p.

Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní uviedol, že na návrhu tak ako bol podaný v písomnom vyhotovení, zotrávajú v celom rozsahu. Poukázal na predmet konania. Keďže došlo medzi účastníkmi konania k uzavretiu zmluvy o úvere, na základe tejto zmluvy zo dňa 21.9.2007 došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov navrhovateľke vo výške t.č. 10.000,- Sk, na prepočet na eurá je to 331,94 Eur. Odplata bola v zmluve dohodnutá na 9.680,- Sk, čo je po prepočte 321,37 Eur. Túto sumu mala navrhovateľka zaplatiť v 12 mesačných splátkach počnúc dňom 20.10.2007. Ako dôvod bezdôvodného obohatenia uviedol hlavne to, že na túto zmluvu sa mal aplikovať zákon účinný v čase uzavretia zmluvy, a to zákon č. 258/2001 Z.z., ktorý jasne stanovoval aké podmienky musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať. Keďže táto zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov ako uvádzal zákon, tak je potrebné tento úver hodnotiť ako bezúročný a bez poplatkov. Ďalej poukázal na to, že odplata dohodnutá v tejto zmluve je v rozpore s dobrými mravmi. Poukázal na ustanovenia Občianskeho zákonníka. Navrhovateľka uhradila celkovo na účet odporcu sumu 2.140,64 Eur. Odporca mal nárok na zaplatenie sumy 331,94 Eur, lebo úverová zmluva bola bezúročná a bezpoplatková. Preto žalobkyňa žiada vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.686,20 Eur. Uviedol, že sa pridriava aj svojho písomného vyjadrenia doručeného súdu, kde sa vyjadril aj k námietke res judicata. Rozhodcovský rozsudok je potrebné považovať za nulitný akt. K námietke premlčania uviedol, že v

tomto prípade ide o 10 ročnú premlčaciu lehotu, lebo podľa jeho názoru ide o úmyselné konanie odporcu takýmito úrokmi sa bezdôvodne obohatiť. Poukázal na ďalšie predložené rozhodnutia súdov. Poukázal na ďalšie vzorové zmluvy uzatvárané zamestnancami odporcu, ktoré súdu aj predložil a z ktorých vyplýva, že odporca si uplatňoval rovnako vysoké úroky a tieto zmluvy tiež neobsahovali náležitosti vyžadované zákonom. Podľa jeho názoru odporca už vtedy vedel, že sa takýmito úrokmi obohacuje v rozpore s dobrými mravmi.

Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že súhlasí so všetkým čo uviedol jej právny zástupca. K podaniu návrhu došlo tak, že bolo to niekedy začiatkom roku 2014 asi v marci, keď jej povedal jej syn, že existuje aj nejaké občianske združenie, na ktoré by sa mohla obrátiť a oni by jej mohli poradiť. Jej syn to zistil niekde na internete. Dal jej potom telefonický kontakt. Žalobkyňa sa s nimi potom radila a bolo jej povedané, že by mohla skúsiť podať takýto návrh. Uviedla, že mala viac pôžičiek, ale na tých neboli také vysoké úroky, ako boli na úvere od Pohotovosti. Žalobkyňa sa potom obrátila na advokátsku kanceláriu, ktorá ju zastupuje v tomto spore. Uviedla, že úverovú zmluvu uzatvárala v osobnom kontakte s pracovníčkou pána T., ktorý s ňou zmluvu uzatváral. Bolo jej vtedy povedané, že úver bude splácať jeden rok, ale o výške úrokov sa tam vôbec nehovorilo. Toto si mala zrejme prečítať ona sama a to, čo je napísané v zmluve drobným písmom. Uviedla, že je veľmi rada, že takéto občianske združenie vzniklo, lebo obyčajní ľudia ako je ona si s takýmito vecami nevedia ani poradiť.

Právny zástupca žalobkyne k jej výpovedi uviedol, že chce poukázať na to, že čo sa týka subjektívnej premlčacej lehoty, ako uviedla aj žalobkyňa, kontaktovala resp. dostala kontakt na ich advokátsku kanceláriu až v marci alebo v apríli 2014. Predložila im viac zmlúv, čo mala od odporcu a po ich preštudovaní ju poučili aký nárok si môže žiadať z akého dôvodu. Vysvetlili jej prečo vlastne tieto zmluvy boli in perfektne a môže sa z nich žalovať nejaký neprimeraný úrok. Potom im udelila plnú moc a od toho momentu sa môže počítat skutočná doba, kedy sa žalobkyňa dozvedela kto a prečo sa na jej úkor bezdôvodne obohatil. Odo dňa, kedy sa žalobkyňa o tomto dozvedela až do podania žaloby neuplynula 2-ročná subjektívna lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia.

Z predložených listinných dôkazov bolo zistené, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá Zmluva o úvere dňa 21.9.2007. V zmluve bola uvedená výška úveru 10.000,- Sk, ako príslušný poplatok je uvedená suma 9.680,- Sk a celkove mala žalobkyňa potom zaplatiť 19.680,- Sk v 12 mesačných splátkach po 1.640,- Sk počnúc dňom 20.10.2007.

Podľa prehľadu splátok žalovaného žalobkyňa uhradila dňa 30.10.2007 sumu 54,44, dňa 29.4.2010 uhradila 400 Eur, dňa 11.10.2010 uhradila 1.664,76 Eur a dňa 18.4.2011 sumu 21,44 Eur.

Stály rozhodcovský súd spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava rozsudkom sp.zn. SR 07086/08 zo dňa 31.7.2008 zaviazal žalovanú E. M. zaplatiť žalobcovi Pohotovosť s.r.o. Bratislava sumu 18.340,- Sk spolu s 0,25% úrokom z omeškania denne zo sumy 18.040,- Sk od 19.4.2008 do zaplatenia a nahradiť trovy konania vo výške 5.264,- Sk, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods.3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods.4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods.3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.4 Občianskeho zákonníka, Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
- r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní,
- s) požadujú, aby spotrebiteľ poskytol zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprimerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa,
- t) požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa,
- u) požadujú od spotrebiteľa, aby bol neprimerane dlho viazaný zmluvou aj keď pri uzavieraní zmluvy bolo zrejmé, že predmet zmluvy možno dosiahnuť v podstatne kratšom čase,

v) požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie.

Podľa § 53 ods.5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods.6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 53 ods.7 Občianskeho zákonníka, zabezpečenie splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy prostredníctvom zabezpečovacieho prevodu práva je pri spotrebiteľskej zmluve neprípustné.

Podľa § 53 ods.8 Občianskeho zákonníka, ak poskytne dodávateľ spotrebiteľovi plnenie a spotrebiteľ si ho neobjednal, nie je spotrebiteľ povinný plnenie vrátiť ani ho uschovať; vylúčené sú aj ďalšie nároky dodávateľa voči spotrebiteľovi. Nevyžiadaným plnením je aj ďalšie opakujúce sa plnenie poskytnuté spotrebiteľovi na základe zmluvy uzavretej prostriedkami diaľkovej komunikácie, ak spotrebiteľ výslovne o takého plnenie nepožiadaval. Ak dodávateľ nepreukáže opak, považuje sa opakujúce sa plnenie vždy za nevyžiadané.

Podľa § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 53 ods.10 Občianskeho zákonníka, ak záložné právo zabezpečuje záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy, môže sa záložný veriteľ v rámci výkonu záložného práva uspokojiť len predajom zálohu na dražbe podľa osobitného zákona alebo predajom zálohu podľa osobitných zákonov.

Podľa § 53 ods.11 Občianskeho zákonníka, neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 53 ods.12 Občianskeho zákonníka, ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy uzavretej na dobu neurčitú, podľa ktorých si dodávateľ finančných služieb podľa osobitného predpisu vyhradzuje právo z vážneho objektívneho dôvodu jednostranne a bez poskytnutia výpovednej lehoty vypovedať túto zmluvu, sa nepovažujú za neprijateľnú podmienku podľa odseku 4 písm. g), ak ide o vážny objektívny dôvod, ktorý dodávateľ nezapríčinil, nemohol predvídať ani odvrátiť a ktorý dodávateľovi bráni v plnení tejto zmluvy, pričom dodávateľ sa v tejto zmluve zaviazal, že o vypovedaní a dôvode vypovedania tejto zmluvy bez zbytočného odkladu písomne informuje spotrebiteľa.

Podľa § 53 ods.13 Občianskeho zákonníka, ustanovenia odseku 4 písm. g) a i) o neprijateľných podmienkach sa nepoužijú na spotrebiteľskú zmluvu, ktorej predmetom je

- a) obchod s prevoditeľnými cennými papiermi, finančnými nástrojmi a inými produktmi alebo službami, kde je cena závislá od pohybu kurzov a indexov na regulovanom trhu alebo od trhovej sadzby, na ktoré dodávateľ nemá vplyv,
- b) nákup cudzej meny alebo predaj cudzej meny, cestovných šekov alebo medzinárodné peňažné príkazy vystavené v cudzej mene.

Podľa § 53 ods.14 Občianskeho zákonníka, za neprijateľnú podmienku podľa odseku 4 písm. i) sa nepovažuje podmienka, podľa ktorej si

a) dodávateľ finančných služieb podľa osobitného predpisu vyhradzuje právo z vážneho objektívneho dôvodu bez oznámenia zmeniť úrokovú sadzbu alebo výšku iných poplatkov za finančné služby podľa osobitného predpisu, ktoré má platiť spotrebiteľ alebo dodávateľ, ak súčasne sa dodávateľ zaviazá

bez zbytočného odkladu o tom a o možnosti spotrebiteľa vypovedať spotrebiteľskú zmluvu písomne informovať spotrebiteľa a ak spotrebiteľ má právo bezplatne a s okamžitou účinnosťou vypovedať túto zmluvu,

b) dodávateľ finančných služieb podľa osobitného predpisu si vyhradzuje právo meniť jednostranne podmienky spotrebiteľskej zmluvy na dobu neurčitú, ak sa od dodávateľa vyžaduje, aby o tom a o možnosti spotrebiteľa vypovedať túto zmluvu bez zbytočného odkladu písomne informoval spotrebiteľa, a ak spotrebiteľ má právo bezplatne a s okamžitou účinnosťou vypovedať túto zmluvu.

Podľa § 53 ods.15 Občianskeho zákonníka, ustanovenie odseku 4 písm. j) o neprijateľných podmienkach sa nepoužije na spotrebiteľskú zmluvu, ktorej predmetom je

a) obchod s prevoditeľnými cennými papiermi, finančnými nástrojmi a inými produktmi alebo službami, kde je cena závislá od pohybu kurzov a indexov na regulovanom trhu alebo od trhovej sadzby, na ktoré dodávateľ nemá vplyv,

b) nákup cudzej meny alebo predaj cudzej meny, cestovných šekov alebo medzinárodných peňažných príkazov vystavených v cudzej mene,

c) doložka o cenových indexoch, ak takúto doložku výslovne dovoľuje osobitný predpis a ak spôsob úpravy ceny je v tejto doložke výslovne opísaný.

Podľa § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods.2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 54 ods.3 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, spotrebiteľským úverom sa rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) uvedeného zákona, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods.2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa názoru súdu v tomto prípade ide jednoznačne o zmluvu o spotrebiteľskom úvere.

Súd sa nestotožnil s tým, že je tu prekážka v rozhodnutej veci - res judicata. Rozhodcovská zmluva - rozhodcovská doložka formulovaná vo všeobecných obchodných podmienkach poskytnutia úveru je podľa názoru súdu neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Táto rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná so žalobkyňou.

Návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy sa má predložiť spotrebiteľovi takým spôsobom, aby z neho bolo zrejmé, že spotrebiteľovi sa poskytuje možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh na riešenie prípadných sporov výlučne v rozhodcovskom konaní a aby bolo z neho tiež zrejmé, že mu boli poskytnuté aj jasné a zrozumiteľné informácie týkajúce sa výlučného riešenia sporov v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom právne akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená. Navyše rozhodcovský súd si vyberá sám žalovaný. Už táto okolnosť vyvoláva pochybnosti o nezaujatosti rozhodcovského súdu, keďže aj jeho činnosť má charakter podnikania. Aj Ústavný súd Českej republiky v náleze II. ÚS 2164/10 zo dňa 1.11.2011 uviedol, že v rozhodcovskom

konaní ide o vyjasnenie a urovnávanie vzájomných práv, ktoré sa realizujú činnosťou rozhodcu v zastúpení strán, ktoré na rozhodcu zmluvou delegovali svoju vôľu. Preto rozhodcovské konanie nie je konaním súdneho typu a to vedie k prísnejšiemu nazeraniu na rozhodcovskú doložku a jej náležitosti tak, aby nepredstavovali neprimerané podmienky v spotrebiteľských zmluvách a teda nevyvolávali nerovnováhu medzi účastníkmi konania a neviedli k značnej procesnej nevýhode jedného z účastníkov. Podstatou individuálne nevyjednanej zmluvnej klauzuly je skutočnosť, že bola vopred dodávateľom naformulovaná bez možnosti zmeny jej obsahu, a to je práve aj prípad typových rozhodcovských zmlúv, ktoré sa predkladajú spotrebiteľom na podpis a majú vyvolať dojem, že si ich vyžiadali spotrebiteľia. Záver o neprijateľnosti rozhodcovskej zmluvy súdy videli tiež v geografickom faktore v zmysle judikatúry a poukázali na neprimeranú vzdialenosť od miesta rozhodcovského konania, čo je skutočnosťou, ktorá má odradzujúce účinky pre spotrebiteľa vo vzťahu k uplatňovaniu práva (rozsudok Súdneho dvora EÚ C-240/98-C-244/98 OCEANO GRUPO Editorial). O nekalú zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak spotrebiteľ má podľa rozhodcovskej zmluvy možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a všeobecným súdom, ale ak by sa podľa takejto doložky alebo zmluvy začalo rozhodcovské konanie na návrh veriteľa, spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. Preto je potrebné považovať takúto rozhodcovskú zmluvu v celosti za neprijateľnú, pretože spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Súčasťou predloženej zmluvy o úvere uzavretej medzi účastníkmi konania dňa 21.9.2007 nebola rozhodcovská doložka. Právny zástupca žalobkyne vo svojom vyjadrení zo dňa 19.3.2015 (č.l. 32) poukázal na to, že rozhodcovská doložka bola formulovaná len vo všeobecných obchodných podmienkach poskytnutia úveru.

Žalovaný nepreukázal individuálne dojednanie rozhodcovskej doložky.

S prihliadnutím na to, že rozhodcovská doložka je podľa názoru súdu neprijateľnou podmienkou, neprichádza do úvahy v tomto prípade zastavenie konania z dôvodu prekážky *res iudicata*. Preto súd toto konanie nezastavil a v konaní pokračoval ďalej.

Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že v zmluve o úvere nebola vôbec uvedená ročná percentuálna miera nákladov. Dlhodobé ignorovanie takejto zákonnej povinnosti sa nedá hodnotiť inak ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu.

Podľa § 451 ods.1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods.2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 107 ods.1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods.2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Pri posudzovaní námietky premlčania vznesenej zo strany žalovaného, súd aplikoval ustanovenie § 107 ods.1 a 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaný v rámci povoleného predmetu činnosti poskytuje úvery z vlastných zdrojov. S prihliadnutím na túto skutočnosť, je žalovaný povinný pri vykonávaní uvedenej činnosti postupovať s náležitou odbornou starostlivosťou pri dodržaní všeobecne záväzných právnych noriem a v súlade s dobrými mravmi. Podľa názoru súdu objektívna premlčacia doba je v danom prípade 10-ročná, pretože bezdôvodné obohatenie žalovaného sa považuje za úmyselné. Ak žalovaný použil nekalú obchodnú prax a neumožnil prostredníctvom RPMN porovnať žalobkyňu výhodnosť úveru na trhu oproti iným produktom, ak žalovaný použil neprijateľné podmienky, o ktorých Európska komisia tvrdí, že by sotva uverila, keby ich niekto bol schopný považovať za platné a ak odporujú zákonu, tak musia byť neprijateľné. Opísané praktiky a konanie žalovaného v rozpore s dobrými mravmi si ťažko možno

predstaviť len v rovine nedbanlivosti. Aj keď by súd pripustil, že žalovaný nechcel dojednať zmluvu so žalobcom v snahe získať prospech, za opísaných okolností ťažko možno uveriť, že nevedel, čo môže spôsobiť takýmto konaním a pre prípad, že sa tak stane, že s tým nebol uzrozumený. Najmenej nepriamy úmysel získať majetkový prospech opísanými praktikami je na strane žalovaného zrejmy. Súd preto neuznal obranu žalovaného, že nárok je premlčaný, keďže objektívna 10-ročná lehota od poskytnutia úveru neuplynula. Vzhľadom na uvedené sa vzniknuté bezdôvodné obohatenie žalovaného považovalo za úmyselné, pri ktorom platí 10-ročná objektívna premlčacia doba.

Z predloženého prehľadu čerpania a splátok úveru žalobkyňa zaplatila dňa 18.4.2011 žalobcovi sumu 21,44 Eur, dňa 11.10.2010 sumu 1.664,76 Eur, čo je spolu 1.684,20 Eur. Toto je zároveň žalovaná suma.

Predtým z poskytnutého úveru vo výške 321,32 Eur zaplatila dňa 30.10.2007 sumu 54,44 Eur a dňa 29.4.2010 sumu 400 Eur, čo je spolu 454,44 Eur.

Žalovaný proti výške žalovanej sumy nič nenamietal.

Žalobkyňa podala žalobu 8.10.2014 prostredníctvom svojho splnomocneného právneho zástupcu Advokátskej kancelárie JUDr. Peter Rybár s.r.o. Košice. O možnosti podať takúto žalobu a žiadať vydať bezdôvodné obohatenie sa žalobkyňa dozvedela začiatkom roku 2014, kedy jej podľa informácií z internetu poradil jej syn, aby sa obrátila na občianske združenie na ochranu spotrebiteľov. Na základe toho, čo jej bolo poradené, splnomocnila na svoje zastupovanie Advokátsku kanceláriu JUDr. Peter Rybár s.r.o. Košice dňa 12.4.2014.

Preto podľa názoru súdu bola žaloba podaná v 2-ročnej subjektívnej lehote v rámci 10-ročnej objektívnej premlčacej lehoty.

Súd preto podanej žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného na vrátenie - vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.686,20 Eur.

Podľa § 517 ods.1, prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Právny zástupca žalobkyne žiadal zaviazat' žalovaného na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,05% ročne z dlhovanej sumy v zmysle ustanovenia § 3 ods.1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov. Žiadal zaviazat' žalovaného na zaplatenie týchto úrokov z omeškania od 7.10.2014, čo je dátum napísania návrhu na začatie konania. Súd zaviazal žalovaného na zaplatenie úrokov z omeškania od dňa doručenia návrhu na začatie konania, nakoľko tým dňom už mal žalovaný svoju povinnosť splniť. Z tých istých dôvodov súd potom v prevyšujúcej časti podaný návrh zamietol.

Žalobkyňa mala v konaní úspech, preto jej podľa § 142 ods.1 O.s.p. vzniklo aj právo na náhradu trov konania, ktoré žalobkyňi vznikli tým, že v konaní bola zastúpená advokátom.

Právny zástupca žalobkyne si uplatnil právo na náhradu trov právneho zastúpenia za 4 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, napísanie návrhu na začatie konania, napísanie vyjadrenia k vyjadreniu žalovaného, účasť na jednom pojednávaní) po 81,33 Eur, 2 x režijný paušál po 8,04 Eur za úkony uskutočnené v roku 2014, 2 x režijný paušál po 8,39 Eur za úkony uskutočnené v roku 2015, čo je spolu 358,18 Eur. Náhrada za stratu času stráveného cestovaním na pojednávanie dňa 16.7.2015 z Košíc do Zvolena a späť, čo je 2 x po 175 minút predstavuje za 350 minút 12 x 13,98 Eur. Náhrada za stratu času je podľa § 17 ods.1 vyhl.č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov za každú aj začatú pol hodinu pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť. Náhrada za stratu času predstavuje 1/60-inu výpočtového základu za každú aj začatú pol hodinu. Výpočtový základ v roku 2015 bol 839 Eur, z čoho 1/60-ina je 13,98 Eur.

Cestovná náhrada za 422 najazdených kilometrov z Košíc do Zvolena a späť dňa 16.7.2015 pri základnej sadzbe 0,183 Eur za 1 km, priemernej spotrebe 6,20 litra pohonných hmôt na 100 km a cene pohonných hmôt 1,36 Eur za 1 liter predstavuje spolu 112,81 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v 3 vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O. s. p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., t. j.

1) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

2) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania

3) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený

4) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie

5) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný

6) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom

7) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát

8) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.), t. j.

1) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

3) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p.,

4) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).